

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6149/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашећ, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., против туженог ОДС „ЕПС ДИСТРИБУЦИЈА“ д.о.о. Београд, Огранак Рума, кога заступа Миленко Радованов, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 116/20 од 02.07.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 116/20 од 02.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 116/20 од 02.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 1217/18 од 13.06.2019. године, ставом првим, другим и трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да изврши прикључење електричне енергије преко електричног бројила тужиоца тип ... цд фабричког броја ..., а које је постављено на кући тужиоца која се налази у ... на електродистрибутивну разводну мрежу у ... и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од доншења првостепене пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати на име трошкова поступка износ од 92.334,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 116/20 од 02.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена у одбијајућем делу. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у ставу четвртим изреке тако што је обавезан тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка од 67.167,00 динара. Ставом трећим изреке, одређено је да се жалбени трошкови не досуђују тужиоцу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради чинидбе (обавезивање туженог на прикључење електричне енергије преко електричног бројила тужиоца на електродистибутивну разводну мрежу), у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба, а да је вредност предмета спора опредељена износом од 318.358.00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 12.04.2016. године, побијана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић